

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ 2005/222/ΔΕΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Φεβρουαρίου 2005

για τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 29, το άρθρο 30 παράγραφος 1 στοιχείο α), το άρθρο 31 παράγραφος 1 στοιχείο ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο στόχος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο είναι η βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των δικαστικών και άλλων αρμόδιων αρχών, συμπεριλαμβανομένης της αστυνομίας και άλλων εξειδικευμένων υπηρεσιών επιφορτισμένων με την επιβολή του νόμου στα κράτη μέλη, μέσω της προσέγγισης των κανόνων του ποινικού δικαίου των κρατών μελών που αφορούν επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών.
- (2) Έχουν διαπιστωθεί επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών, οφειλόμενες ιδίως στην απειλή που αντιπροσωπεύει το οργανωμένο έγκλημα, και υπάρχει αυξημένη ανησυχία ενώπιον του ενδεχόμενου τρομοκρατικών επιθέσεων κατά των συστημάτων πληροφοριών που αποτελούν μέρος της ζωτικής σημασίας υποδομής των κρατών μελών. Αυτή η κατάσταση αποτελεί απειλή για την επίτευξη μιας ασφαλέστερης κοινωνίας της πληροφορίας και ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, και χρειάζεται, ως εκ τούτου, να αντιμετωπισθεί στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (3) Η αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτών των απειλών προϋποθέτει ευρεία προσέγγιση όσον αφορά την ασφάλεια των δικτύων και των πληροφοριών, όπως τονίσθηκε στο πρόγραμμα δράσης eEurope, στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τον τίτλο «Ασφάλεια των δικτύων και πληροφοριών: Πρόταση ευρωπαϊκής πολιτικής» και στο ψήφισμα του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για κοινή προσέγγιση και ειδικές δράσεις στον τομέα της ασφάλειας των πληροφοριών και των δικτύων ⁽²⁾.
- (4) Η ανάγκη για ακόμα μεγαλύτερη συνειδητοποίηση των προβλημάτων που αφορούν την ασφάλεια των πληροφοριών και για την παροχή πρακτικής βοήθειας τονίσθηκε επίσης στο ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Σεπτεμβρίου 2001.

(5) Τα σημαντικά νομικά κενά και οι διαφορές των νομοθεσιών των κρατών μελών στο συγκεκριμένο τομέα μπορεί να παρεμποδίσουν την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας και μπορεί να περιπλέξουν την αποτελεσματική συνεργασία των αστυνομικών και δικαστικών υπηρεσιών σε περίπτωση επιθέσεων κατά των συστημάτων πληροφοριών. Ο υπερεθνικός και χωρίς σύνορα χαρακτήρας των σύγχρονων συστημάτων πληροφοριών συνεπάγεται ότι οι επιθέσεις κατά των συστημάτων αυτών έχουν συχνά διασυνοριακή διάσταση, υπογραμμίζοντας, κατ' αυτόν τον τρόπο, την επείγουσα ανάγκη να υπάρξει προσέγγιση των ποινικών δικαίων στο συγκεκριμένο τομέα.

(6) Το πρόγραμμα δράσης του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά την άριστη δυνατή εφαρμογή των διατάξεων της συνθήκης του Άμστερνταμ για τη δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ⁽³⁾, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Σάντα Μαρία ντα Φέιρα της 19ης και 20ής Ιουνίου 2000, η Επιτροπή στον «Πίνακα αποτελεσμάτων» και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο ψήφισμά του της 19ης Μαΐου 2000 αναφέρουν ή απευθύνουν έκκληση για νομοθετική δράση κατά του εγκλήματος που χρησιμοποιεί τις προηγμένες τεχνολογίες, συμπεριλαμβánοντας κοινούς ορισμούς, ποινικούς χαρακτηρισμούς και κυρώσεις.

(7) Είναι ανάγκη να συμπληρωθούν οι εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί από τους διεθνείς οργανισμούς, ειδικότερα οι εργασίες του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προσέγγιση του ποινικού δικαίου και οι εργασίες της ομάδας G8 για τη διακρατική συνεργασία στον τομέα του εγκλήματος υψηλής τεχνολογίας, προτείνοντας κοινή προσέγγιση στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο συγκεκριμένο τομέα. Αυτή η ανάγκη αναπτύχθηκε ευρύτερα στην ανακοίνωση την οποία απηύθυνε η Επιτροπή στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών, με τον τίτλο «Για μια ασφαλέστερη κοινωνία της πληροφορίας με τη βελτίωση της ασφάλειας των υποδομών πληροφόρησης και την καταπολέμηση του εγκλήματος πληροφορικής».

(8) Θα πρέπει να υπάρξει προσέγγιση του ποινικού δικαίου όσον αφορά τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών για να διασφαλισθεί η μέγιστη δυνατή δικαστική και αστυνομική συνεργασία όσον αφορά τα ποινικά αδικήματα που έχουν σχέση με επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών και συμμετοχή στην καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 300 Ε της 11.12.2003, σ. 26.

⁽²⁾ ΕΕ C 43 της 16.2.2002, σ. 2.

⁽³⁾ ΕΕ C 19 της 23.1.1999, σ. 1.

- (9) Όλα τα κράτη μέλη έχουν επικυρώσει τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, της 28ης Ιανουαρίου 1981, για την προστασία του ατόμου από την αυτοματοποιημένη επεξεργασία πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα. Οι πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαίσιο θα πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα με τις αρχές της εν λόγω σύμβασης.
- (10) Οι κοινοί ορισμοί στο συγκεκριμένο τομέα, ειδικότερα για τα συστήματα πληροφοριών και τα ηλεκτρονικά δεδομένα, έχουν σημασία προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνεκτική προσέγγιση στα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.
- (11) Είναι ανάγκη να επιτευχθεί κοινή προσέγγιση για τα στοιχεία αντικειμενικής υπόστασης των ποινικών αδικημάτων, προβλέποντας κοινά αδικήματα παράνομης πρόσβασης σε σύστημα πληροφοριών, παράνομης παρεμβολής σε σύστημα και παράνομης παρεμβολής σε δεδομένα.
- (12) Για το σκοπό της καταπολέμησης του εγκλήματος σε σχέση με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να εξασφαλίζει ουσιαστική δικαστική συνεργασία όσον αφορά τα αδικήματα που βασίζονται στους τύπους των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5.
- (13) Είναι ανάγκη να αποφευχθεί η υπερβολική ποινικοποίηση, κυρίως υποθέσεων ήσσονος σημασίας, καθώς και η ενοχοποίηση κατόχων δικαιωμάτων και εξουσιοδοτημένων ατόμων.
- (14) Είναι ανάγκη να προβλεφθούν από τα κράτη μέλη κυρώσεις των επιθέσεων κατά των συστημάτων πληροφοριών. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.
- (15) Είναι σκόπιμο να προβλεφθούν πιο αυστηρές κυρώσεις όταν μια επίθεση κατά συστήματος πληροφοριών διαπράττεται στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, της 21ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με το αξιόποino της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση, στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽¹⁾. Επίσης είναι σκόπιμο να προβλέπονται αυστηρότερες κυρώσεις, όταν μια τέτοια επίθεση έχει προκαλέσει σοβαρές ζημιές ή έχει θίξει θεμελιώδη συμφέροντα.
- (16) Θα πρέπει επίσης να προβλεφθούν μέτρα συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να εξασφαλίζεται η αποτελεσματική δράση κατά των επιθέσεων που αφορούν τα συστήματα πληροφοριών. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν, για την ανταλλαγή πληροφοριών, το υφιστάμενο δίκτυο λειτουργικών σημείων επαφής που αναφέρεται στη σύσταση του Συμβουλίου της

25ης Ιουνίου 2001 για σημεία επαφής τα οποία λειτουργούν 24 ώρες το εικοσιτετράωρο για την καταπολέμηση του εγκλήματος υψηλής τεχνολογίας⁽²⁾.

- (17) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, που συνίστανται στο να κατοχυρωθεί ότι οι επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών θα τιμωρούνται σε όλα τα κράτη μέλη με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις και να βελτιωθεί και ενθαρρυνθεί η δικαστική συνεργασία με την άρση των ενδεχόμενων επιπλοκών, δε μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη, επειδή οι κανόνες πρέπει να είναι κοινοί και συμβιβάσιμοι, και μπορούν, ως εκ τούτου, να επιτευχθούν καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση μπορεί να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η οποία αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη αυτών των στόχων.
- (18) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και αντικατοπτρίζονται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και κυρίως στα κεφάλαια II και VI,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, νοείται ως:

- α) «Σύστημα πληροφοριών»: οποιαδήποτε συσκευή ή ομάδα διασυνδεδεμένων ή σχετικών μεταξύ τους συσκευών, εκ των οποίων μια ή περισσότερες εκτελούν, σύμφωνα με ένα πρόγραμμα, αυτόματη επεξεργασία ηλεκτρονικών δεδομένων, καθώς και τα ηλεκτρονικά δεδομένα που αποθηκεύονται, αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, ανακτώνται ή διαβιβάζονται από τους υπολογιστές με σκοπό τη λειτουργία, τη χρήση, την προστασία και τη συντήρησή τους.
- β) «Ηλεκτρονικά δεδομένα»: οποιαδήποτε παρουσίαση γεγονότων, πληροφοριών ή εννοιών σε μορφή κατάλληλη προς επεξεργασία από σύστημα πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένου ενός προγράμματος που παρέχει τη δυνατότητα στο σύστημα πληροφοριών να εκτελέσει μια λειτουργία.
- γ) «Νομικό πρόσωπο»: κάθε οντότητα που έχει αυτό το καθεστώς βάσει του ισχύοντος δικαίου, εκτός των κρατών ή άλλων δημόσιων οργάνων κατά την άσκηση κρατικής εξουσίας και των δημόσιων διεθνών οργανισμών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 351 της 29.12.1998, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ C 187 της 3.7.2001, σ. 5.

δ) «Χωρίς δικαίωμα»: πρόσβαση ή παρεμβολή μη εξουσιοδοτημένη από τον ιδιοκτήτη ή άλλο δικαιούχο του συστήματος ή μέρους του, ή μη επιτρεπόμενη δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

Άρθρο 2

Παράνομη πρόσβαση σε σύστημα πληροφοριών

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η εκ προθέσεως πρόσβαση, χωρίς δικαίωμα, στο σύστημα ή σε μέρος συστήματος πληροφοριών, τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα, τουλάχιστον όταν δεν πρόκειται για ήσσονος σημασίας περιπτώσεις.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 πράξη ποινικοποιείται μόνον όταν το αδίκημα διαπράττεται κατά παράβαση μέτρου ασφαλείας.

Άρθρο 3

Παράνομη παρεμβολή σε σύστημα

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η εκ προθέσεως σοβαρή παρεμπόδιση ή διακοπή της λειτουργίας συστήματος πληροφοριών, με την εισαγωγή, μετάδοση, ζημία, διαγραφή, φθορά, αλλοίωση, απόκρυψη ηλεκτρονικών δεδομένων ή με τον αποκλεισμό της πρόσβασης στα δεδομένα αυτά, τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα όταν διαπράττεται χωρίς δικαίωμα, τουλάχιστον όταν δεν πρόκειται για ήσσονος σημασίας περιπτώσεις.

Άρθρο 4

Παράνομη παρεμβολή σε δεδομένα

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η εκ προθέσεως διαγραφή, ζημία, φθορά, αλλοίωση, απόκρυψη ηλεκτρονικών δεδομένων ενός συστήματος πληροφοριών ή ο αποκλεισμός της πρόσβασης στα δεδομένα αυτά, τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα όταν διαπράττεται χωρίς δικαίωμα, τουλάχιστον όταν δεν πρόκειται για ήσσονος σημασίας περιπτώσεις.

Άρθρο 5

Ηθική αυτοουργία, υποβοήθηση και συνέργεια και απόπειρα

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι η ηθική αυτοουργία, η υποβοήθηση και συνέργεια σε αδίκημα που αναφέρεται στα άρθρα 2, 3 και 4, τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα.

2. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι η απόπειρα διάπραξης των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3 και 4, τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόζει την παράγραφο 2, για τα αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Άρθρο 6

Κυρώσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5, τιμωρούνται με αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4, τιμωρούνται με ποινικές κυρώσεις μέγιστης διάρκειας ενός έως τριών ετών φυλακίσεως τουλάχιστον.

Άρθρο 7

Επιβαρυντικές περιστάσεις

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι το αδίκημα που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 και το αδίκημα που αναφέρεται στα άρθρα 3 και 4 τιμωρούνται με ποινικές κυρώσεις μέγιστης διάρκειας δύο έως πέντε ετών φυλάκισης τουλάχιστον, όταν διαπράττονται στα πλαίσια εγκληματικής οργάνωσης, όπως ορίζεται στην κοινή δράση 98/733/ΔΕΥ, εκτός από το επίπεδο κυρώσεων που αναφέρεται στην κοινή αυτή δράση.

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί επίσης να λαμβάνει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, όταν το αδίκημα έχει προκαλέσει σοβαρές ζημιές ή έχει θίξει ζωτικά συμφέροντα.

Άρθρο 8

Ευθύνη νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι τα νομικά πρόσωπα είναι δυνατό να υπέχουν ευθύνη για τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5, που έχουν τελεσθεί προς όφελός τους από οιοδήποτε πρόσωπο, ενεργώντας είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου, το οποίο κατέχει ιδύνουσα θέση εντός του νομικού προσώπου, βασιζόμενη σε:

α) εξουσία εκπροσώπησης του νομικού προσώπου, ή

β) εξουσία λήψης αποφάσεων για λογαριασμό του νομικού προσώπου, ή

γ) εξουσία άσκησης ελέγχου εντός του νομικού προσώπου.

2. Πέραν των περιπτώσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ένα νομικό πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνο όταν η απουσία εποπτείας ή ελέγχου εκ μέρους ενός από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5 προς όφελος του εν λόγω νομικού προσώπου από πρόσωπο που τελεί υπό την εξουσία του.

3. Η ευθύνη του νομικού προσώπου δυνάμει των παραγράφων 1 και 2 δεν αποκλείει την ποινική δίωξη κατά φυσικών προσώπων που συμμετέχουν ως αυτουργοί, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στην τέλεση αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5.

Άρθρο 9

Κυρώσεις κατά νομικών προσώπων

1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι σε νομικό πρόσωπο το οποίο υπέχει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, επιβάλλονται αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται χρηματικές ποινές ή πρόστιμα και, ενδεχομένως, άλλες κυρώσεις, όπως:

- α) αποκλεισμός από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις·
- β) μέτρα προσωρινής ή οριστικής απαγόρευσης της άσκησης εμπορικής δραστηριότητας·
- γ) θέση υπό δικαστική εποπτεία, ή
- δ) δικαστική εκκαθάριση.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσει ότι σε νομικό πρόσωπο το οποίο υπέχει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2, επιβάλλονται αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις ή μέτρα.

Άρθρο 10

Δικαιοδοσία

1. Κάθε κράτος μέλος θεμελιώνει τη δικαιοδοσία του για τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5, όταν το αδίκημα διαπράττεται:

- α) εν όλω ή εν μέρει στην επικράτειά του, ή
- β) από υπήκοό του, ή
- γ) προς όφελος νομικού προσώπου που εδρεύει στην επικράτειά του εν λόγω κράτους μέλους.

2. Για να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι στη δικαιοδοσία αυτή εμπίπτουν περιπτώσεις κατά τις οποίες:

- α) ο δράστης διέπραξε το αδίκημα ευρισκόμενος στην επικράτειά του, ανεξάρτητα από το αν το αδίκημα στρέφεται κατά συστήματος πληροφοριών στην επικράτειά του, ή
- β) το αδίκημα στρέφεται κατά συστήματος πληροφοριών στην επικράτειά του, ανεξάρτητα από το αν ο δράστης διαπράττει το αδίκημα ευρισκόμενος στην επικράτειά του.

3. Κράτος μέλος το οποίο, δυνάμει του εθνικού του δικαίου, δεν εκδίδει ή δεν παραδίδει μέχρι στιγμής τους υπηκόους του, λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του

και, όταν απαιτείται, προκειμένου να ασκήσει δίωξη όσον αφορά τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5, εφόσον διαπράττονται από υπήκοο του εκτός της επικράτειάς του.

4. Όταν αδίκημα υπάγεται στη δικαιοδοσία περισσότερων του ενός κρατών μελών και οποιοδήποτε εκ των συγκεκριμένων κρατών μπορεί εγκύρως να ασκήσει δίωξη βάσει των ίδιων πραγματικών περιστάσεων, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη συνεργάζονται προκειμένου να αποφασίσουν ποιο εξ αυτών θα προβεί στη δίωξη των δραστών με σκοπό, εφόσον είναι δυνατό, να συγκεντρωθεί η διαδικασία σε ένα μόνο κράτος μέλος. Προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να προσφεύγουν σε οποιοδήποτε όργανο ή μηχανισμό εγκαθιδρυμένο στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των δικαστικών τους αρχών καθώς και το συντονισμό των ενεργειών τους. Λαμβάνονται υπόψη διαδοχικά τα ακόλουθα στοιχεία:

- κράτος μέλος είναι εκείνο στην επικράτεια του οποίου ετελέσθησαν τα αδικήματα σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α) και την παράγραφο 2,
- κράτος μέλος είναι εκείνο του οποίου είναι υπήκοος ο δράστης,
- κράτος μέλος είναι εκείνο στο οποίο ανακαλύφθηκε ο δράστης.

5. Κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόζει, ή να εφαρμόζει μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες, τους κανόνες δικαιοδοσίας που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία β) και γ).

6. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τη γενική γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή όταν αποφασίζουν να εφαρμόσουν την παράγραφο 5, προσδιορίζοντας, εφόσον χρειάζεται, τις ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες στις οποίες εφαρμόζεται η απόφαση.

Άρθρο 11

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 2, 3, 4 και 5 και σύμφωνα με τους κανόνες προστασίας δεδομένων, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν τη χρήση του υφιστάμενου δικτύου λειτουργικών σημείων επαφής που είναι διαθέσιμο σε 24ωρη βάση και τις επτά ημέρες της εβδομάδας.

2. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη γενική γραμματεία του Συμβουλίου και την Επιτροπή για το σημείο επαφής που έχει ορίσει με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών για τα αδικήματα που αφορούν επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών. Η γενική γραμματεία διαβιβάζει αυτές τις πληροφορίες στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 12

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο έως τις 16 Μαρτίου 2007.

2. Έως τις 16 Μαρτίου 2007, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο τις υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Έως τις 16 Σεπτεμβρίου 2007, το Συμβούλιο αξιολογεί, βάσει έκθεσης που εκπονείται με βάση τις πληροφορίες αυτές καθώς και βάσει γραπτής έκθεσης της Επιτροπής, το βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη έχουν συμμορφωθεί με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

Άρθρο 13

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2005.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
N. SCHMIT